

Toplumsal Olayların Eğitim Üzerindeki Etkisi

The Impact of Social Events on Education

ÖZET

Toplumsal değişim bireysel ve toplumsal olarak yaşamın genelinde yaşanır. Toplumsal değişim kendini sadece ilerleme olarak değil, gerileme olarak da kendini gösterebilir. Toplumsal eğitim düzeyleri ilerleme veya gerileme yönünü belirler. Eğitimlere bağlı olarak toplumların geriye doğru da değişebilecekleri görülmektedir. Sürekli bir etkileşim içerisinde olan eğitim ve toplumsal değişimin tarihsel süreç içinde de etkileşmeye devam etmişlerdir. Toplumsal değişmeye uyum sağlamada öğrencilerin okullarda aldıkları eğitimin büyük önemi vardır. Eğitim kurumlarında alınan bilgi ve tecrübe ile öğrenciler değişimi başlatırlar. Sanayileşme, göç, ihtilaller, salgın, savaş gibi toplumsal olayların eğitim üzerindeki etkileri bu makalede değerlendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Eğitim, toplumsal değişim, sanayileşme, göç.

ABSTRACT

Social change is experienced throughout life, individually and collectively. Social change can manifest itself not only as progress but also as regression. The level of education of societies determines the direction of progress or regression. It is seen that societies can also change backwards depending on their education. Education and social change, which are in constant interaction, have continued to interact in the historical process. The education students receive in schools is of great importance in adapting to social change. Students initiate change with the knowledge and experience gained in educational institutions. The effects of social events such as industrialization, migration, revolutions, epidemics and war on education are evaluated in this article.

Keywords: Education, social change, industrialization, migration.

GİRİŞ

Birçok köklü değişikliğin aynı zamanda ve değişik alanlarda birbirleriyle bağlantılı olarak gerçekleşmesi 21. yüzyılın temel niteliğidir. Teknolojik ve bilimsel alanlardaki gelişmeler ve sağlanan yeniliklerin de etkisiyle değişimin hızı artmaktadır. Hızı artan bu değişme nedeniyle insan ilişkilerinde “geçicilik” ortaya çıkmakta ve buna bağlı olarak, bireysel, kurumsal ve toplumsal düzeyde bir seri uyumsuzluklar ve sorunlar meydana gelmektedir (Tolan, 1981:227).

Tarihsel süreçte toplumları derinden etkilemiş önemli olaylar meydana gelmiştir. Bu olaylar toplumların yaşayış biçimlerini, kültürlerini, ekonomilerini olumlu ya da olumsuz yönde etkileyerek belli toplumsal dönüşümleri de sağlamıştır. Buradan hareketle toplumsal olayların toplumsal dönüşümleri de beraberinde getirdiğini söyleyebiliriz. Toplumsal olaylar olumlu sonuçlar doğurabileceği gibi olumsuz sonuçlar da doğurabilir. Toplumsal olaylar bazen toplumların istekleri veya toplumun birlikte hareket etmeleri sonucu meydana gelirken, bazen de günümüzde yaşadığımız COVID-19 salgını gibi kendiliğinden meydana gelebilir. Günümüzde yaşadığımız COVID-19 salgını kendiliğinden meydana gelen toplumsal olaya örnek olarak verilebilir.

Ülkemizde sanayileşme hareketinin gelişmesine bağlı olarak şehirleşme denen olgu ortaya çıkmıştır. Böylece bir toplumsal olay başka bir toplumsal olayı da beraberinde getirmiştir. Şehirleşme ile birlikte çarpık şehirleşme, gecekondu kültürü, göç olguları da ortaya çıkmıştır. Toplumsal olgu daha genel bir kavramdır. Aynı türden olayların sürekliliğinden yola çıkılarak elde edilir. Toplumsal olay gibi belirli bir yeri, zamanı, yaparı yoktur.

Toplumsal değişim; “toplumsal yapının ve onu oluşturan toplumsal ilişkiler ağının ve bu ilişkileri belirleyen toplumsal kurumların değişmesi” olarak tanımlanabilir (Tezcan, 1994, akt. Eskicumalı, 2003). Buradan kasıt bir durumdan başka bir duruma geçiştir. Toplumdaki, toplumsal ilişkilerdeki veya toplumsal hareketlerdeki bir durumdan diğer duruma geçiş toplumsal değişim meydana getirir. Toplumsal değişimle meydana gelen dönüşümler kültürel dönüşüm de olabilir, bu dönüşüm eğitimde de kullanılabilir. Toplum, kültür ve eğitim birbirinden ayrılmayan üç temel faktördür. Toplumlar zaman içerisinde belirli kültürleri oluştururken, bu kültürlerin öğretilmesi veya korunması amacıyla da eğitimden yararlanmaktadırlar. Kültür aktarımı olduğunda

İlker Gedik¹
Kamil Aksan²

How to Cite This Article

Gedik, İ. & Aksan, K. (2023). “Toplumsal Olayların Eğitim Üzerindeki Etkisi”, International Social Mentality and Researcher Thinkers Journal, (Issn:2630-631X) 9(76): 4866-4870. DOI: <http://dx.doi.org/10.29228/smryj.72461>

Arrival: 14 July 2023

Published: 25 October 2023

Social Mentality And Researcher Thinkers is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

¹ Öğretmen, MEB, İstanbul, Türkiye

² Öğretmen, MEB, İstanbul, Türkiye

eğitim faaliyetleri aktif olarak harekete geçmektedir. Toplum iyi ise kültürünüz de iyidir, kültürünüz iyi ise eğitiminiz de iyidir. Kimi zaman araç kimi zaman da bir amaç olarak birbirleri kullanılabilir. Eğitimin toplumsal değişmedeki işlevlerinden birisi, “toplumun kültürel değerlerinin ve toplumsal davranış örneklerini genç üyelerine aktarmaktır. Bu araçlarla toplum, temel toplumsal uyumu sağlar ve geleneksel yaşam biçimini korur. Buna “eğitimin tutucu işlevi denmiştir” (Tezcan, 1981, akt. Sağ, 2003). Eğitim tutucu işleviyle, toplumsal değişmeler de toplumsal düzenin mevcut kültürünü korur ve onu bozucu niteliklere meydan vermez.

Toplumsal değişme toplumsal yapıyı değiştirir. Toplumsal ilişkiler ağı toplumsal yapıyı oluşturur. Toplumsal değişimler engellenemez, zaman içinde de olsa mutlaka değişim yaşanır. Değişim bir süreçtir bu bakımdan. Toplumsal değişim deyince ilk akla gelen Helenizm’dir. Helenizm; Büyük İşkender’in Asya’ya yapmış olduğu seferler sonucunda Doğu ve Batı kültürlerinin birbirlerine aktarılması ve iki kültürün harmanlanarak yeni bir kültür oluşturmasıdır. Bu kültürlerin birleşmesiyle ahlak felsefesi ve pozitif bilimler ortaya çıkmıştır. İki kültürün bir araya gelmesiyle birlikte OKUL kavramının ortaya çıktığını görüyoruz yani okul kavramının Helen kültürü ile ortaya çıkmış olduğunu söylersek yanlış olmaz. Helen kültüründen önce savaş eğitimi ve beden eğitimi ağırlıklı olarak ğretilmekteydi. Helenizm ile birlikte pozitif bilimlerin (coğrafya, matematik, astronomi, dilbilimi, tabiat bilimi) zellikle dilbilgisi öğretiminin yaygın olarak yapıldığı görülmektedir. Bu dönem için Aristo ve Platon’un okulları ön plandadır. Bu okullarda da Helen kültürünün ortaya çıkmasıyla birlikte bu kültüre ayak sağlamak için yapılarında değişiklikler gerçekleştirilmiş ve pozitif bilimler bu okulda da uygulanmaya başlamıştır. Her toplum, toplumsal yapı içerisinde değişiklikleri hazırlayıcı ve başlatıcı girişimlere gereksinim duyar. İşte toplumdaki değişikliği bireylerin oluşturulması ve bunların toplumsal değişmeyi oluşturur hale getirilerek hazırlanılması eğitimin işlevlerindedir (Sağ, 2003). Okullar değişim ve yenilik kaynağıdır. Toplumsal işleve sahip olan eğitim, ocuk için yaşamını sürdürdüğü sosyal çevreye adaptasyonunu sağlamayı amaçladığına göre, toplum çocuğa ihtiyaç duydudđu bilgi ve becerileri öğretmesi için ğretmeni ve özellikle okulu ne çıkaracaktır. Toplumun var olması duyuğu ve düşünceleri yeni nesle aktaran eğitim sayesinde. Eğitim olmadıkça toplum da var olamaz. Eğitim sayesinde toplumlar var olurlar ve varlıklarını sürdürürler.

Toplumsal değişmeyi sağlayan olaylara verilebilecek bir diğer örnek ise 1789 yılında gerçekleşen Fransız İhtilalidir. Fransız İhtilali sonuçları bakımından sadece Fransa’yı değil Batı dünyasını tamamen şekillendirmiştir. Bu şekillenme ile birlikte eğitimde de bir dönüşüm yaşanmıştır. Rousseau, Montaigne gibi önemli Fransız yazarlar eserleri ile halkı bilinlendirmişlerdir. Fransız İhtilalini toplumların birbirlerini etkilemeleri sonucu değişim ve dönüşüm sağlamalarına bir örnek olarak verebiliriz. Bu olayın yaşanmasından sonra aileler çocukları için gelecek kaygısını daha fazla taşımaya başlamışlardır. Aileler çocuklarını niversiteye göndermeye başlamışlar, üniversitede okuyan ve mezun olan sayısı arttıkka Fransa’daki kültürlenme sürecinin daha da arttığı görülmüştür. Kültürel yapı arttıkka monarşiye karşı duruş da artmıştır.

Toplumda belli olaylar vardır ki biz istemesek de gerçekleşir. Belli coğrafi olaylar ve doğal afetlerde (depresyon, yangın, sel, salgın hastalıklar vb.) dönüşümler ve değişimler sağlamıştır. Bu olaylar medeniyetlerin tarih sahnesinden silinmesine, ekonomik sıkıntılara hatta eğitimin etkilenmesine bile neden olmuştur. Dünyayı etkileyen en büyük salgınlar dendiğinde aklımıza ilk veba gelir. Özellikle XIV. yüzyılda Avrupa’da çok etkili olmuştur. Moğollar, Anadolu ve Avrupa’ya bu dönemde seferler düzenlemişlerdir. Avrupa’ya özellikle Kırım bölgesine, Ceneviz Kalesini ele geçirmek isteyen Moğol komutanı bir strateji geliştirerek ordusunda veba hastalığından ölen askerleri mancınıkla kalenin içine atmıştır. Veba hastalığının Avrupa’ya girişi bir komutanın askeri stratejisi ile olmuştur. Mancınık ile kalenin içine atılan vebalıların kaleden dışarı çıkarılması sırasında askerlere bu hastalık bulaşmış, savaştan kaçan askerlerin çevreye yayılması ile hastalık Avrupa’yı etkisi altına almıştır. Avrupa’da bu hastalıktan iki yüz milyon kişi ölmüştür. Bu yüzden bu hastalığa kara ölüm, kara veba denmiştir. Daha sonra bu hastalık çeşitli dönemlerde tekrar görülmüştür. Bu hastalık nedeniyle Avrupa’da nüfus dengesi bozulmuş, birçok şehir, krallık ve prenslik ortadan kalkmıştır. Bir diğer önemli salgın ise İspanyol gribidir. Her ne kadar adı İspanyol gribi de olsa bu salgın İspanya’da değil Amerika Birleşik Devletleri’nde ortaya çıkmıştır. Adını bu salgının İspanyol gazetelerinin duyurmasından dolayı almıştır. Bu salgın ülkemizde de yaşanmış ve İspanyol nezlesi olarak adlandırılmıştır. İspanyol nezlesi 1918 yılında ülkemizde de görülmüştür. Tıpkı günümüzdeki gibi karantina uygulamaları başlatılmış, salgın hastalık ile ilgili kurullar oluşturulmuştur. Bu kurulların aldığı kararlara göre sosyal ve ekonomik hayat şekillenmiştir. Halkı bilinçlendirmek adına Osmanlı’da hekimbaşalarının hazırladığı kk kitapçıklar hazırlanmıştır. Eldeki imknların kısıtlı olması nedeniyle 4.000 adet basılan bu kitapçıklar Anadolu’nun her tarafına yayılmadığı gibi İstanbul’da bile yeterli gelmediğinden halk bilinlendirilememiştir. Günümüzde yaşanan Covid-19 salgını nedeniyle merkezi kararlar alınmış tüm yurttan okullar tatil edilip uzaktan eğitime geçilmiştir. Daha nceki salgınlarda olduğu gibi 1918 yılında yaşanan İspanyol nezlesi salgınında ise, sadece bu hastalığın yaşandığı okullar bazında kararlar alınmış ve uygulamaya konmuştur. O dönemde hastalığın görüldüğü okullarda doktorlar tayin edilmiş, hastalık görülen öğrencilerin aileleri de karantina altına alınmış ve en fazla iki gün

hastalığın görüldüğü okullar tatil edilmiştir. Cumhuriyet döneminde de Konya’da görülen kızıl hastalığı nedeniyle hastalığın yaşandığı yerde okullar bir dönem tatil edilmiştir. Bu dönemde bütüncül uygulamalar yerine bireysel uygulamalar tercih edilmiştir. Bu salgınlar gibi diğer salgınlarda da (kolera, kızıl vb.) toplumsal düzen etkilenmiştir.

Toplumsal olayların eğitime etkilerine bir örnek olarak 2011 yılında başlayan Suriye’deki iç savaş ve bunun neticesinde ülkemize yaşanan göçler verilebilir. Savaş nedeniyle ülkemize göç eden Suriyeli öğrencilerin eğitimlerinin yarıda kalınmamasına önem verilmiş ve onlar için öncelikle geçici eğitim merkezleri kurulmuş burada eğitim almaları sağlanmıştır. Daha sonra Milli Eğitim Bakanlığı aldığı karar ile geçici eğitim merkezlerini kapatarak, bu öğrencilerin ülkemizdeki öğrencilerle aynı sınıfta eğitim almasına karar vermiştir. Ayrıca 3. Sınıfta öğrenim gören öğrencilere değerlendirme çalışması yaparak okuma-yazma sorunu yaşayan öğrenciler için uyum sınıfı açılmış ve bu sınıf için Türkçe Öğreticileri istihdam edilmiştir. Bu uygulamanın maliyeti UNICEF tarafından karşılanmaktadır. Suriye’deki iç savaş neticesinde ülkemize yaşanan göç dalgası ile toplum kadar eğitim de etkilenmiştir. Sınıf mevcutları kalabalıklaşmış, iki farklı kültürü yaşayan öğrenciler birbirlerine uyum sağlamaya çalışmışlardır. Farklı oyunlar, farklı davranışlar, farklı bakış açıları ilk yıllarda büyük sorunlar oluştursa da yavaş yavaş iki kültür iç içe geçmeye başlamış ve birbirlerine karşı alışkanlıklar oluşmuştur. Yine de okula gönderilmeyen, okuldan alınan ve bu yüzden eğitimlerine devam edemeyen Suriyeli öğrencilerin fazlalığı da yadsınamaz bir gerçektir. Suriyeli çocukların okullaşamama ve okul terki sorununun ardında ise cinsiyet ve sağlık (engellilik vs.) faktörlerinin yanında sosyo-ekonomik yetersizlik yaşayan ailelerin, çocuklarını aile ekonomisine destek sağlaması için çalışmaya zorlaması (yoksulluk ve çocuk işçiliği ilişkisi), okul ortamına ve kültürüne (dil, müfredat, kültür, eğitim sistemi farklılığı gibi nedenlerle) uyum sağlayamama, koordinasyon eksikliği gibi pek çok neden yer almaktadır (Gencer, 2017). Yabancı uyruklu öğrencilerin uyum ve eğitim süreçlerinde yaşadıkları sorunların temelinde toplumla yeterli iş birliği yapamamaları vardır. Bu öğrenciler için okullarda kendi kültürlerini sergileyecekleri ortamlar oluşturulmalı, psiko-sosyal destek verilmeli ve rehabilitasyon süreçleri dikkatle izlenmelidir. Eğitimdeki fırsat eşitsizliği birçok zincirleme sorunun hem sonucu hem de sebebidir. Eğitim, her çocuğa ulaştırılması gereken zorunlu bir sosyal hak ve hizmettir. Çocuklar gelecek kuşakların mimarları, eğitimin gerçek öznelidir. Bu nedenle gelecek kuşakların eğitimi ile ilgili konulara yaklaşım ve çözüm önerileri ayrı bir önem taşımaktadır (Gencer, 2017).

Salgınla birlikte dijitalleşme ile ilgili kavramlar yoğun bir şekilde kullanılmaya başlanmıştır. Toplumsal değişim ve eğitim birbirleriyle etkileşmektedirler. Değişimin eğitim düzeyi daha yüksek toplumlarda daha hızlı olduğu görülürken, eğitim düzeyi düşük geri kalmış toplumlarda daha sancılı olduğu görülmektedir. Toplumsal değişimlerde yaşanan olası çatışmaların çözümünde eğitim etkili bir unsurdur. Toplumsal değişimi etkileyen hem de toplumsal değişmeden etkilenen bir unsur olarak eğitim söylenebilir. Örnek olarak eğitim, büyük şehirlere göçlerin artmasıyla toplumsal değişimden etkilenmiş ve sınıfların kalabalıklaşmasından etkilenmiştir. Sorunları çözecek olanlar da eğitilmiş bireyler olacağı için, göç sorununu ve kalabalık sınıflar sorununu çözecek olan da eğitilmiş bireyler olacaklardır. Toplumsal değişim ve gelişmeye yönelik olarak eğitimin yaratıcı, hızlandırıcı, devam ettirici ve geliştirici işlevlerinin de bulunduğu göz ardı edilmemesi gerekir.

Millî Eğitim Bakanlığı 2023 Vizyonu doğrultusunda dijitalleşmeye ve dijital araçlarının kullanımına yönelik çalışmalar yapmaya başlamıştır. Bunun en güzel örneği “Eğitimde Bilişim Ağı (EBA)” dır. Daha önce aktif olarak kullanılmayan EBA sistemi Elazığ Depremi ile farkındalığı artsa da asıl ön plana çıkması Covid-19 salgın sürecinde olmuştur. Covid-19 salgınıyla birlikte tedbirler alınmak mecburiyetinde kalınmıştır. Kabine kararı ile MEB tarafından öğrencilerin salgına yakalanmaması ve taşıyıcı olmamaları için eğitime 16 Mart 2020 tarihinden itibaren bir haftalık bir ara verilmiş, bir haftalık aranın ardından 23 Mart 2020 tarihi itibarıyla okulların yüz yüze eğitime 1 Haziran 2020 tarihine kadar ara verildiği açıklanmıştır. 23 Mart 2020 tarihinden itibaren uzaktan eğitim EBA TV ve EBA internet sitesi aracılığı ile yapılan canlı derslerle başlamıştır.

Uzaktan eğitim modelinin temelinde mektuplaşma vardır. Daha sonra radyo ve televizyonun yaşamımıza girmesiyle uzaktan eğitim daha da yaygın hale gelmiştir. Ülkemizdeki okuma oranını yükseltme ve mezun birey sayısının artırılması amacıyla açık öğretim okulları açılmıştır. İlk, orta, lise ve üniversite eğitiminde uygulanan açık öğretim yöntemi daha sonra lisansüstü eğitimde de kullanılmaya başlanmıştır. Anadolu Üniversitesinin 1982 yılında açtığı Açık Öğretim Fakültesi bünyesindeki İktisat bölümü ilk uzaktan eğitim veren lisans bölümü olmuştur. Uzaktan eğitimi en fazla destekleyen ve yayılmasını sağlayan gelişme internetin icadıdır (Kahraman, 2020).

Bilgi toplumu değerlerinin ve küreselleşme olgusunun ön plana çıkardığı ortamda, küreselleşme olgusunun yaşattığı sorunların tartışılmaya başlandığı toplumlarda eğitim anlayışı ve okul sistemleri, insan kaynağının

yeniden yönlendirilmesinde gelişmiş ve gelişmekte olan tüm toplumlarda geçmişe kıyasla çok daha farklı biçimde yapılandırılma zorunluğu vardır (Sağ, 2003).

Toplumsal hareketliliği arttıran ve hızlandıran eğitim, bireylerin toplumsal değişime ayak uydurabilmesini verdiği eğitim aracılığıyla da sağlar. Farklı zamanlarda farklı düşünürler toplumda köklü değişimi eğitimin sağlayacağını belirtmişlerdir. Bir değişim süreci olarak toplumsal ilerlemeyi varsayarsak; insanlar için toplumsal ilerlemeyi gerçekleştiren ve becerileri kazanmasını sağlayan da eğitimidir.

Toplumu oluşturan öğelerin her biri kendi özgül nitelikleri doğrultusunda dinamik koşullardan sürekli olarak etkilenmekte ve toplumsal düzeyde değişime yol açabilecek birikimi sağlamaktadır (Oskay, 1983:11-12; Dinçer, 1994:34). Bu birikimin baskısıyla, bir fiziksel ya da toplumsal gereksinimi karşılamak amacını taşıdıkları için gerek gereksinimin niteliğindeki değişiklik gerekse onun karşılanmasında ortaya çıkan yeni yöntem veya tarzlar kurumlarda köklü değişikliklere yol açmaktadır (Ergil, 1984: 194). Kuşkusuz, dinamik bir toplumun herhangi bir ögesinde meydana gelen değişimden eğitim kurumu da etkilenir. Bu etki nedeniyle, eğitim sistemini oluşturan yapısal öğeler, diğer birimlerdeki değişmelerin zorunlu kıldığı değişiklikleri kendilerinde gerçekleştirip toplumsal gereksinimlerin yüklediği işlevleri yerine getirecek şekilde değişime uğrarlar (Kızılcılık ve diğerleri, 1996:107).

SONUÇ

Sonuç olarak eğitim, gerçek anlamda kaliteli ve insanın tüm değer ve kurumların üstünde bir amaç olduğu demokratik yaşam için, bireysel ve dolayısıyla da toplumsal bir gereksinimdir (Dinçer, 2003). Toplumsal değişim sürecinde eğitim tek başına birinci derecede rol oynamamaktadır. Toplumdaki ekonomik, politik ve benzeri diğer güçlerin birinci aktör olarak rol aldığı toplumsal değişimde eğitim bütün bunlara rağmen gerekli ve oldukça önemli ortak bir etkidir (Erol, 2011). Toplumsal olayların toplumsal değişimlere yol açtığını ve bu değişimlerin ise toplumların karakteristik özelliklerini değiştirdiğini görüyoruz. Geçmiş ile günümüz arasındaki değişimler incelendiğinde bu değişimin en çok yaşandığı alanlardan birinin eğitim alanı olduğunu söylemek mümkündür. Eğitim, gerçek anlamda kaliteli ve insanın tüm değer ve kurumların üstünde bir amaç olduğu demokratik yaşam için, bireysel ve dolayısıyla da toplumsal bir gereksinimdir (Dinçer, 2003). Eğitim bu açıdan bakıldığında toplumsal hayatı şekillendirmede etkin bir rol oynamaktadır. Eğitim-öğretim kurumlarının desteklemediği bir değişimin gerçekleşmesi olanaklı görünmemektedir (Sağ, 2003). Teknolojinin eğitim sürecinin içinde daha fazla yer alması, yaşanan COVID-19 salgınının yüz yüze eğitim yapılmasına engel olması teknolojiyi eğitimin odak noktası haline getirmiştir. İnteraktif öğrenmenin gelecek yılların eğitiminde ön planda olacağını tahmin etmek hiç de zor değildir. Bundan sonraki süreçte hibrit eğitim modeli yani yüz yüze eğitim ve teknoloji vasıtasıyla eğitim ön planda olacak ve eğitim sürecinde teknoloji daha da artarak kullanılacaktır. Teknolojinin eğitim-öğretim ortamında etkin kullanımıyla öğretim deneyimlerinin zenginleşeceği, iletişim ve dönüt işlemlerinin daha etkili ve hızlı yapılacağı, değerlendirme aşamasının mevcut şekilden daha hızlı ve pratik olacağı da göz ardı edilmemelidir.

ÖNERİLER

Eğitim olgusu bu gerçek üzerine kurulmalı, müfredat oluşturulurken öğrencilere kazandırılacak temel beceriler teknolojik gelişmeler ışığında oluşturulmalıdır.

Okullar bu teknolojiye ayak uydurmalı ve okul kültürlerini bu yaklaşım üzerine inşa etmelidirler. Böylece gelecek yıllarda kullanılacak teknolojiye ayak uyduran, benimseyen ve yeni gelecek teknolojilere hazır bulunuşluğu olan bireyler yetişecektir. Gelişmeleri sağlayanlar, yönetenler, yaşayanlar insanlardır ve insanlar kendileri için gerekli olan tüm donanımları eğitim aracılığıyla kazanırlar.

Öğrencilerin bireysel öğrenmelerini de destekleyen eğitim teknolojileri aynı zamanda dil bilmeyen öğrencilerin öğrenmelerine de katkı sunabilir.

Sınıf içinde öğretimin çeşitlenmesini sağlayacak teknoloji kullanımı öğrencilerin kendi bireysel öğrenmelerini sağlarken, sınıf içerisinde sosyalleşmeleri de sağlanabilir.

Öğretmenlerin teknoloji yeterlilikleri desteklenebilir.

Öğrencilerin teknoloji okuryazarlık becerileri desteklenebilir.

Okulların teknoloji alt yapıları gözden geçirilebilir.

Teknolojiye ulaşamayanlar için okullar bu konudaki merkezlere dönüştürülebilir.

Öğretmenlerin çok kültürlü öğretim üzerine desteklenmeleri sağlanabilir.

Öğretmenlerin hayat boyu öğrenmeleri desteklenebilir.

Öğretmenler öğrencilerin bireyselliklerini göz önünde bulundurarak yöntem teknik çeşitliliğini hedeflemelidir.

KAYNAKÇA

- Dinçer, M. (2003). Eğitimin toplumsal değişme sürecindeki gücü. Ege Eğitim Dergisi, 3 (1), 102-112.
- Ergil, D. (1987). Toplum ve İnsan. Ankara: Turkuaz Kitabevi Yayınları.
- Erol, N. (2011). Toplumsal değişme ve eğitim: “temel ilişkiler, çelişkiler, tartışmalar”. Akademik Bakış, 5 (9),109-122.
- Eskicumalı, A. (2003). Eğitim ve toplumsal değişme: Türkiye'nin değişim sürecinde eğitimin rolü, 1923-1946. Boğaziçi Üniversitesi Eğitim Dergisi, 19 (2), 15-29.
- Gencer, T. E. (2017). Göç ve eğitim ilişkisi üzerine bir değerlendirme: Suriyeli çocukların eğitim gereksinimi ve okullaşma süreçlerinde karşılaştıkları güçlükler. Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi, 10 (54), 838-851.
- Hesapçıoğlu, M. (1997) Bilgi Toplumunda Eğitim ve Okulun Geleceğine İlişkin Düşünceler. Yeni Türkiye Dergisi: 21-28.
- Kahraman, M.E. (2020). COVID-19 salgınının uygulamalı derslere etkisi ve bu derslerin uzaktan eğitimle yürütülmesi: Temel Tasarım Dersi Örneği. Medeniyet Sanat – İMÜ Sanat Tasarım ve Mimarlık Fakültesi Dergisi,6 (1), 45-56.
- Kızılcıkelik, S. ve diğerleri. (1996). Eğitim Sosyolojisi. Ankara: Saray Medikal Yayıncılık.
- Oskay, Ü. (1983). Geçiş Dönemi Tipi Olarak Zonguldak Kömür Havzası Maden İşçisi. İzmir: Ege Üniv. Edebiyat Fak. Yayınları No:25
- Sağ, V. (2003). Toplumsal değişim ve eğitim üzerine. C.Ü. Sosyal Bilimler Dergisi, 27 (1), 11-25.
- Tolan, B. (1981). Çağdaş Toplumun Bunalımı (Anomi ve Yabancılaşma). Ankara: İktisadi ve Ticari Bilimler Akademisi Yayınları.